

РЕШЕНИЕ

№ 4487

гр. София, 01.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 20.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **2931** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на [фирма], седалище и адрес на управление: [населено място], район „О. купел“, [улица], представлявано от управителя В. И. И., против Ревизионен акт (РА) № Р-22221720008264-091-001/23.08.2021 г., издаден от И. М. Р. на длъжност началник на сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при Териториална (ТД) на Национална агенция за приходите (НАП) - [населено място], възложил ревизията, и И. В. М. - Н. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1758/18.11.2021 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика (ОДОП)“ – С. при Централно управление на НАП, с който на жалбоподателя са установени допълнителни задължения за данък върху добавената стойност (ДДС) общо в размер на 100 687 лв. и лихви за забава в размер на 11 502,72 лв., за данъчни периоди: м. 12.2019 г., м. 02.2020 г., м. 04.2020 г., м. 06.2020 г., м. 09.2020 г., м. 10.2020 г. и м. 11.2020 г., както и задължения за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) за 2019 г. в размер на 53 243,50 лв. и лихви за забава в размер на 7 543,43 лв. В жалбата се обосновават доводи за незаконосъобразност на РА и се претендира неговата отмяна. Оспорващият счита, че актът е издаден при неправилно установяване на фактите и анализ на представения доказателствен материал. Изразява несъгласие с констатациите, въз основа на които органите по приходите са отказали право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма], [фирма],

[фирма] и [фирма]. Аргументира защитна теза за реалност на извършените доставки, които се основават на сключени договори, двустранно подписани протоколи и множество други документи, представени в хода на ревизията. Описва веригата на доставките до техния първоизточник, като изтъква наличие и последваща реализация на получените стоки и услуги към клиенти на ревизираното лице.

Ответникът – директорът на Дирекция "ОДОП" – С. при ЦУ на НАП, чрез юрк. К. оспорва жалбата, като реферира към съображенията, изложени в потвърждаващото РА решение по чл. 155, ал. 2 ДОПК. Твърди, че не са изпълнени изискванията за възникване и упражняване на правото на данъчен кредит, позволяващо дружеството да приспадне дължимия за доставените му стоки и услуги ДДС. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София-град, III отделение, 75 състав, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

I. Начало на ревизионното производство:

Поставено е със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221720008264-020-001/22.12.2020 г. (л. 42), връчена по електронен път на 05.01.2021 г. (л. 44), изменена със Заповеди за изменение на ЗВР № 22221720008264-020-002/26.02.2021 г. (л. 39), № 22221720008264-020-003/29.03.2021 г. (л. 37), с която е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на задълженията по ЗДДС за отделните данъчни периоди: от 06.06.2019 г. до 30.11.2020 г., както и за корпоративен данък по ЗКПО за 2019 г. Заповедите са издадени от И. М. Р. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК със Заповед № РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП – С. (л. 35, раздел I от нея, т. б).

II. Ход на ревизията:

По ЗДДС:

С цел установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане и на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 ДОПК на ревизираното лице е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221720008264-040-001/12.01.2021 г. На основание чл. 45 ДОПК са извършени насрещни проверки на преките доставчици [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], както и на клиенти на ревизираното лице - [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], резултатите от които са обективирани в съставените протоколи, приобщени с ревизионната преписка.

1. Относно фактурираните доставки от [фирма]:

Установено е, че жалбоподателят е упражнил правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 99 247 лв. по 9 броя фактури. В отговор на ИПДПОЗЛ от доставчика са представени: писмено обяснение, с което е деклариран предмет на дейност търговско посредничество на едро и дребно с моторни превозни средства, авто и мото резервни части, услуги по ремонт и поддръжка на моторни превозни средства. Представен е договор от 17.05.2019 г., сключен между [фирма] в качеството на възложител и [фирма] в качеството на изпълнител, с предмет: „Проучване за осъществяване, остойностяване, анализ на ценовата стойност и възможност за подготовка на проекти за изпълнение на обществени поръчки“, срок на изпълнение - не по-късно от 01.08.2020 г., при обща цена на договора - 360 000 лв.,

придружен с приемо-предавателен протокол от 01.08.2020 г., фактура № [ЕГН]/27.04.2020 г., № [ЕГН]/23.04.2020 г., №[ЕГН]/15.04.2020 г., №[ЕГН]/11.02.2020 г. и №[ЕГН]/20.12.2019 г.; договор от 01.02.2020 г. с предмет „демонтаж на 676 бр. комплекта скоби и рогатки, монтирани на ел. стълбове на булеварди улици на територията на [община]: „А. мост“, „Народни будители“, „М. Т.“, „Първи май“, [жк],[жк]и[жк], срок на изпълнение - не по-късно от 30.02.2020 г., при обща цена – 13 740 лв. Към договора са представени приемо-предавателен протокол от 20.02.2020 г., фактура №[ЕГН]/10.06.2020 г.; договор от 26.05.2020 г. с предмет „монтаж на птицевежестни устройства: защитно покритие за птици ВСIC-1217-PE - 3 бр.; птицевежестна решетка ViSG-60/115- 02 - 122 бр.; кацалка по проект - 4 бр.; силиконов изолационен маркуч - 120 бр.; ELEMATIC превръзки кабелни 200x3.5 черни - 3 бр.; стоманен щъркобран - 48 бр.; репар. маншет MVLC-14-A/241 - 51 бр.“, срок на изпълнение - не по-късно от 30.10.2020 г., при обща цена - 35 550 лв., придружен с протокол за приемане и предаване от 26.10.2020 г., фактура № [ЕГН] от 26.10.2020 г. за услуги по монтаж на птицевежестни устройства за природен парк В. и Природен парк Р. манастир; договор от 14.08.2020 г. с предмет „Проучване за осъществяване, остойностяване, анализ на ценовата стойност и възможност за подготовка на проекти за изпълнение на обществени поръчки“, срок на изпълнение - не по-късно от 14.08.2021 г., обща цена - 38 328 лв. Към договора са представени приемо-предавателен протокол от 01.08.2020 г. и фактура № [ЕГН]/14.09.2020 г.; договор от 01.09.2020 г. с предмет „Проучване за осъществяване, остойностяване, анализ на ценовата стойност и възможност за подготовка на проекти за изпълнение на обществени поръчки“, срок на изпълнение - не по-късно от 01.09.2021 г., при обща цена - 289 200 лв., придружен с фактура № [ЕГН]/10.11.2020 г. Представени са също аналитичен и хронологичен регистър към контрагент [фирма] за периодите от 01.12.2019 г. до 30.11.2020 г., оборотни ведомости за периодите от 01.12.2019 г. до 31.12.2019 г. и от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г., както и документи за предходен доставчик, а именно: договор от 01.12.2019 г., сключен между [фирма] в качеството на възложител и [фирма] в качеството на изпълнител с предмет „Осъществяване на консултантска услуга за подготовка и окомплектоване на оферти за процедури за възлагане на поръчки по ЗОП за дружеството възложител“, срок на изпълнение - 36 месеца от датата на сключване, при обща цена - 30 000 лв.; договор от 01.12.2019 г., сключен с [фирма] в качеството на изпълнител с предмет „Проучване за осъществяване, остойностяване, анализ на ценовата стойност и възможност за подготовка на проекти за изпълнение на обществени поръчки“, срок на изпълнение - 36 месеца от датата на сключване на договора, при цена - 30 000 лв.; договор от 01.12.2019 г. с [фирма] в качеството на изпълнител с предмет „демонтаж на 676 бр. комплекта скоби и рогатки. монтирани на ел. стълбове на булеварди/улици на територията на [община]: „А. мост“. „Народни будители“. „М. Т.“, „Първи май“, [жк],[жк]и[жк], срок на изпълнение - не по-късно от 30.02.2020 г., при обща цена - 1 800 лв. Към договора са представени приемо-предавателен протокол от 20.02.2020 г. и фактура № [ЕГН]/20.02.2020 г.; договор от 01.12.2019 г., с предмет „монтаж на птицевежестни устройства“, срок на изпълнение - не по-късно от 30.10.2020 г., при обща цена 7 000 лв., придружен с протокол за приемане и предаване от 26.10.2020 г. и фактура № [ЕГН]/26.10.2020 г.; договор от 14.08.2019 г. с предмет „осъществяване на консултантска услуга за подготовка и окомплектоване на оферти за процедури за възлагане на поръчки по ЗОП за дружеството възложител“, срок на изпълнение - 12

месеца от датата на сключване на договора, при обща цена - 12 000 лв.

Извършена е справка в информационния масив на НАП, при която е установено, че [фирма] е deregистрирано по ЗДДС, като за проверявания период дружеството не е разполагало с работници, наети по трудови и/или извънтрудови правоотношения, липсват данни за подавани уведомления по чл. 62 от Кодекса на труда, за налични активи, за регистриран ЕКАФП; в дневниците за продажби са включени фактури с получател [фирма]. Констатирано е, че от [фирма] не са представени платежни документи за извършени разплащания по доставките; не са представени писмени обяснения и документи относно лицата, осъществили търговска кореспонденция между страните; не може да се установи с точност мястото на изпълнение на декларираните доставки; не са представени счетоводни хронологии записи във връзка с осчетоводяване на доставките.

Обобщено е, че [фирма] няма кадрова обезпеченост да извърши фактурираните услуги.

2. Относно фактурираните доставки от [фирма]:

В отговор на ИПДПОЗЛ от този доставчик са представени: писмено обяснение, с което е декларирано, че към настоящия момент няма извършени разплащания по фактурираните доставки. Декларирано, че изпълнението на дейностите е извършено от служители на [фирма] и подизпълнители не са ангажирани. Представен е договор от 15.05.2019 г., сключен между [фирма] в качеството на възложител и [фирма] в качеството на изпълнител, с предмет „изработка с материали на възложителя и монтаж на 15 бр. врати на язовирна стена „В.“, срок на изпълнение - не по-късно от 29.09.2020 г., при обща цена - 12 000 лв. Към договора са представени спецификация на монтажните дейности, протокол за приемане от 29.09.2020 г., фактура №[ЕГН]/29.09.2020 г. Декларирано е, че лицата извършили услугата са Д. Д. Д., работещ на трудов договор, и С. В. Г. – на граждански договор; договор от 28.12.2019 г., сключен между ревизираното лице и [фирма] с предмет „монтаж на 85 комплекта устройства за сигнално-звукова сигнализация, даващи възможност за използване на специален режим на движение“, срок на изпълнение - не по-късно от 16.04.2020 г., при обща цена - 10 000 лв., придружен с протокол за приемане от 16.04.2020 г. и фактура № [ЕГН]/16.04.2020 г. Декларирано е място на изпълнение - регионалните структури на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ - [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], от лицата Т. И. Я. и В. Е. Е.; договор от 24.04.2020 г. с предмет „дейност по монтиране на терен на 17 броя електропастири в природни местообитания 9150, 9130, 9110, 7140“, срок на изпълнение - не по-късно от 15.09.2020 г., про обща цена - 7 000 лв. Към договора са представени протокол за приемане от 15.09.2020 г. и фактура № [ЕГН]/15.09.2020 г. Декларирано е място на изпълнение - Национален парк Централен Б., от лицата А. В. Д., С. В. Г., Ж. Ю. Д., Т. И. Я. и К. В. И.. В тази връзка са представени копия на трудови договори: № 013/16.01.2020 г., сключен с В. Е. Е., № 002/03.05.2018 г. с Д. Д. Д., № 014/16.01.2020 г. с Т. И. Я., граждански договор между [фирма] и С. В. Г.. Налична на ревизията са били и разчетно-платежни ведомости: за м. 04.2020 г., според която за съответния период в дружеството са назначени лицата: Д. Д. Д. на длъжност „заварчик“, М. М. И. на длъжност „юрисконсулт“, М. Д. М. на длъжност „монтажник, електронно оборудване“ и Т. И. Я. на длъжност „монтажник, електронно оборудване“, за м.

09.2020 г., според която за съответния период в дружеството са назначени лицата: Д. Й. С. на длъжност „монтажник, метални конструкции“, Д. Д. Д. на длъжност „заварчик“, Й. И. Ф. на длъжност „монтажник, метални конструкции“, М. М. И. на длъжност „юрисконсулт“, М. Д. М. на длъжност „монтажник, електронно оборудване“ и Т. И. Я. на длъжност „горски работник“, както и ведомост за граждански договори на [фирма] за м.09.2020 г., според която за съответния период в дружеството има активни граждански договори с лицата: А. В. Д. и С. В. Г..

Извършена е справка в ИС на НАП, която е установила, че за проверявания период дружеството е разполагало с общо 8 лица, наети по трудови правоотношения, като монтажисти ел. оборудване, заварчици и горски работник с декларирана икономическа дейност „Производство на метални конструкции и части от тях“. Установено е, че [фирма] не е включило в дневниците за продажби фактури с получател ревизираното лице, тъй като е deregистрирано по ЗДДС на 01.06.2018 г. От своя страна [фирма] е включило в дневниците за покупки фактурите с издател [фирма] без да е ползван данъчен кредит.

3. Относно доставката от [фирма]:

Установено е, че ревизираното лице е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в размер на 960, 00 лв. по фактура с предмет „по договор за доставка от 15.05.2019 г.“. В отговор на ИПДПОЗЛ от доставчика са представени: писмено обяснение, в което е декларирано, че няма постъпили плащания по фактура № [ЕГН]/29.09.2020 г. Декларирано е, че предметът на договора е покупко-продажба на стоки/материали и не се изисква преработка или друга специфична дейност за изпълнението му, поради тази причина няма назначени лица по трудово или извънтрудово взаимоотношение. Деклариран е предмет на дейност: търговско посредничество на едро и дребно с моторни превозни средства, авто и мото резервни части, услуги по ремонт и поддръжка на моторни превозни средства. Представен е договор от 15.05.2019 г., сключен между [фирма] в качеството на възложител и [фирма] в качеството на изпълнител с предмет „доставка на стоки/материали по опис“, срок на изпълнение - не по-късно от 29.09.2020 г., при обща цена - 5 760 лв., придружен с опис, приемо-предавателен протокол и фактура № [ЕГН]/29.09.2020 г. за „доставка на материали за изработка на 15 бр. врати“. Относно произхода на стоите са представени: фактура №[ЕГН]/16.07.2019 г., издадена от [фирма] с предмет „материали и транспорт“; фактура № [ЕГН]/19.05.2020 г. и № [ЕГН]/22.06.2020 г., издадени от [фирма] с предмет „стоки по опис“; фактура № 2000225 713/18.06.2020 г., издадена от [фирма] с предмет „материали“; фактура № [ЕГН]/15.05.2020 г., № [ЕГН]/02.06.2020 г. и № [ЕГН]/27.05.2020 г., издадени от [фирма] с предмет „труд /рязане/ и материали“; фактура № [ЕГН]/15.05.2020 г., издадена от [фирма] с предмет „материали“. Представена е и оборотна ведомост на [фирма] за периода 01.09.2020 г. - 30.09.2020 г.

Извършена е справка в ИС на НАП, която е установила, че за проверявания период дружеството не е разполагало с работници, наети по трудови и/или извънтрудови правоотношения, няма регистриран касов апарат; няма регистриран ЕКАФП.

4. Относно фактурираната доставка от [фирма]:

Установено е, че ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в размер на 480,00 лв. по фактура №[ЕГН]/30.06.2020 г. с предмет „продажба на лек автомобил, марка S., модел F.“. Във връзка с извършената към [фирма] доставка е декларирано, че употребяваният автомобил марка Субару, модел Ф., рама

JF1SH5LW4AG107560 е закупен в Швейцария на 17.02.2020 г. от Е. М. Г. и е внесен в България с митническа декларация № 20BG004211005915R4/28.02.2020 г., включена в Дневник покупки за м.02.2020 г. Преди продажбата автомобилът е съхраняван в [населено място], [улица] на 30.06.2020 г. е закупен от В. И. И. - представител на [фирма]. Плащането е извършено в брой на същата дата, прието от С. Б. И. - управител на [фирма], във връзка с което е издаден касов бон. Предаването на автомобила на клиента е извършено на същата дата. Представен е договор от 30.06.2020 г., сключен между [фирма] в качеството на продавач и [фирма] в качеството на купувач, с предмет „продажба на лек автомобил, марка S., модел F. 2.0, цвят - сив металик, тип - бензин, рама - JF1SH5LW4AG107560“. Към договора са представени фактура № [ЕГН]/30.06.2020 г., ведно с касов бон. Относно придобиването на МПС от доставчика са представени: декларация, приложение за регистрация и идентификация на икономически оператор; митническа декларация № 20BG004211005915R4/28.02.2020 г.; копие на договор за покупка на МПС - Субару, Ф., рама JF1SH5LW4AG107560 от Е. М. Г. от 17.02.2020 г., швейцарски талон на МПС. Представени са също разплащателна и оборотна ведомост на [фирма] за м.06.2020 г. Извършена е справка в ИС на НАП, която е установила, че за проверявания период дружеството разполага с едно лице, наето на трудов договор на длъжност „продавач“; дружеството има регистриран ЕКАФП с № DT768496, чийто обект е „ТД с подови настилки и килими в [населено място], [улица]“.

Прието е, че представляващите дружествата доставчици - Р. Т. Ч., В. И. И. и Е. И. И., са свързани лица - съответно майка, син и дъщеря, брат и сестра, с оглед на което доставчиците на [фирма] са свързани лица по смисъла на § 1. т. 3 от ДР на ДОПК спрямо ревизираното дружество и по между си. Това обстоятелство, наред с констатацията, че дружествата не разполагат с квалифициран персонал за осъществяване на декларираните доставки, е изведено като основен аргумент за възприетата в случая липса на реални доставки по издадените от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] фактури. Поради това на основание чл. 68, ал. 1. т. 1, във връзка с чл. 69, ал. 1 ЗДДС е отказано на жалбоподателя право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 100 687,00 лв. по фактурите, издадени от тези лица.

Идентичен извод за неустановен кадрови потенциал е направен и по отношение на клиентите на [фирма] през ревизирия период - [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма].

По ЗКПО:

Установено е, че ревизираното лице с осчетоводило по счетоводна сметка 602/4 „Разходи за външни услуги - други“ по фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. С оглед приетата липса на реални доставки от сочените контрагенти, ревизиращият екип е приел, че са налице сделки по смисъла на чл. 16, ал. 1 и ал. 2 ЗКПО, сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане. На основание чл. 16, ал. 1 и ал. 2, т. 1 и т. 4, във връзка с чл. 26. т. 2 ЗКПО не са признати за данъчни цели отчетените от [фирма] разходи за материали и за външни услуги общо в размер на 532 435 лв. по фактурите, издадени от горепосочените доставчици. В резултат на това допълнително е установен корпоративен данък за 2019 г. в размер на 53 243.50 лв., ведно с лихви за забава.

III. Приключване на ревизията.

Горните констатации и изведените въз основа на тях фактически и правни изводи във връзка с облагането, са обективирани в съставения в срока по чл. 117, ал. 1 ДОПК

Ревизионен доклад № 22221720008264-092-001/16.06.2021 г., срещу който не е подадено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 ДОПК., вследствие на което е издаден оспореният РА № Р-22221720008264-091-001/23.08.2021 г. С него са определени допълнителни задължения за: ДДС общо в размер на 100 687,00 лв. и лихви за забава общо в размер на 11 502.72 лв., произтичащи от отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]; корпоративен данък за 2019 г. в размер на 53 243.43 лв. и лихви в размер на 7 543.43 лв., начислен с оглед непризнатите за данъчни цели отчетени разходи за материали външни услуги общо в размер на 532 435 лв. по фактурите, издадени от горепосочените доставчици.

РА е връчен на ревизираното лице по електронен път на 30.08.2021 г. (л. 79).

След проведено административно обжалване, в срока по чл. 155, ал. 1 ДОПК, е постановено Решение № 1758/18.11.2021 г., с което директорът на Дирекция "ОДОП" С. е приел жалбата за допустима, но неоснователна, считайки, че констатациите и заключенията на ревизиращите органи са правилни, обосновани и законосъобразни.

Решението на директора на Дирекция „ОДОП“ - С. е връчено на дружеството на 15.02.2022 г. по електронен път. (л. 22). Жалбата до съда е подадена чрез органа на 24.02.2022 г.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с административната преписка писмени документи и електронен носител.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу годен за обжалване административен акт, от процесуално легитимирано лице и в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК, с оглед на което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е частично основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Обжалваният акт, изцяло потвърден при условията на чл. 156, ал. 6 ДОПК е издаден от органи по приходите, разполагащи с материална компетентност. Съгласно чл. 119, ал. 2 ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията. В случая видно от Заповед № Р-22221720008264-020-001/22.12.2020 г. ревизията на дружеството – жалбоподател е възложена от И. М. Р. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК със Заповед № РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С.. Процесният РА е издаден от органът, възложил ревизията, и ръководителят на ревизията – И. В. М.-Н., т. е. от лица, разполагащи с материална компетентност съгласно чл. 119, ал. 2 ДОПК. Към административната преписка са приложени и доказателства за квалифициран електронен подпис на длъжностните лица.

Спазени са изискванията за форма и съдържание на издадените от органите по приходите ЗВР, РД и РА - съответно по чл. 113, ал. 1, чл. 117, ал. 1 и чл. 120, ал. 1 ДОПК. Актовете са връчвани на ревизираното лице, което е могло да се запознае със съдържанието им и да защити правата си.

Не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до незаконосъобразност и необоснованост на РА. В хода на ревизионното производство доказателствата са събирани по предвидени в ДОПК способности. На основание чл. 37, ал. 3 ДОПК на ревизираното дружество е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице, по което от дружеството са представени писмени доказателства, подробно описани в РД. На основание чл. 45 ДОПК са извършени насрещни проверки на други задължени лица, издали процесните фактури. Съставени са съответните протоколи.

По материалната законосъобразност на РА:

По ЗДДС:

Нормата на чл. 12, ал. 1 ЗДДС посочва, че облагаема доставка е всяка доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и 9, когато е извършена от данъчно задължено лице по този закон и е с място на изпълнение на територията на страната, както и доставката, облагаема с нулева ставка, извършена от данъчно задължено лице, освен в случаите, в които този закон предвижда друго. Съгласно чл. 9 ЗДДС доставка на услуга е всяко извършване на услуга. Разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС определя данъчния кредит като сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Предпоставка за възникне на данъчното предимство е наличието на реално осъществена облагаема доставка. Това следва от нормативното правило на чл. 69 ЗДДС, според което регистрирано по ЗДДС лице има право да приспадне като данъчен кредит данъкът за получени от него облагаеми доставки на стоки или услуги, когато използва същите за осъществяване на облагаеми доставки и когато притежава за получените доставки данъчен документ /А.: чл. 71 ЗДДС/ с изискуемите от закона реквизити, като въведените изисквания за възникване право на приспадане на данъчен кредит са по отношение на конкретната доставка, по която е претендирано това право. При наличие на облагаема доставка на стока, съответно на услуга, осъществена от регистрирано по този закон лице, която стока, съответно услуга се използва от получателя за осъществяване на други облагаеми доставки са налице условията на чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС за приспадане на данъчен кредит по тази доставка.

Съгласно националното законодателство и константната практика на Съда на Европейския съюз /СЕС/ по тълкуването на чл. 167, чл. 168 и чл. 178 от Директива 2006/112/ЕО, възникването и надлежното упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит изисква установяване преди всичко наличието на действително осъществени облагаеми доставки на стоки и услуги. От приетото по т. 33 от Решение от 6 декември 2012 г. на СЕС по дело С-285/11, следва, че по принцип правото на приспадане не би могло да бъде отказано, ако се установи, че доставките на стоки са реално осъществени и впоследствие тези стоки са били използвани от получателя за целите на неговите облагаеми сделки. Съобразно направеното тълкуване на нормите на Директива 2006/112/ЕО от СЕС преценката за наличие на условията за признаване на правото на данъчен кредит /реално ли са осъществени доставките и използван ли е техният предмет в извършваната от лицето дейност/ се осъществява от националната юрисдикция съобразно правилата за доказване по националното право и въз основа на съвкупна преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото /аргумент от т. 31 и т. 32 от Решение на СЕС по дело С- 285/11/. В този аспект, за да бъде признато и законосъобразно упражнено правото на данъчен кредит, следва да са

събрани доказателства относно всеки един от юридическите факти, предвидени в действащия към момента на издаване на фактурата закон. Съобразно общите правила за разпределяне на доказателствената тежест, жалбоподателят, който претендира възникването и законосъобразното упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури, следва да докаже при условията на пълно и главно доказване наличието на предпоставките по чл. 68 и чл. 69 ЗДДС и отсъствие на пречки по чл. 70 с.з., които препятстват упражняването на това право. При липсата на нормативна уредба, която да изисква наличието на конкретен вид документи за доказване на относимите в тази насока факти и обстоятелства, определящ за преценката дали са изпълнени законовите изисквания за упражняването на това право, е съвкупният анализ на всички, събрани по делото доказателства. В преобладаващата си част и в съответствие със спецификата на търговската дейност те са частни документи, чиято доказателствена сила по аргумент от чл. 180 ГПК не обвързва съда да приеме съдържанието им за вярно. То следва да се цени с оглед останалите относими доказателства, като се съобразят корелацията или противоречията в тях. Трайна е съдебната практика, че само по себе си издаването на фактури и надлежното им счетоводно отразяване не са достатъчни да обосноват убедителен извод, че спорните доставки са действително осъществени. Същевременно в своите тълкувателно приложими решения СЕС многократно е подчертавал, че не е допустима национална практика, с която се отказва претендираното данъчно предимство само въз основа на нередности при доставчика.

В разрез с изложените принципни съображения в случая приходната администрация необосновано е приела, че неустановената кадрова обезпеченост на доставчиците [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] е достатъчно основание да се откаже данъчно предимство на получателя по облагаема доставка. Този извод не е съобразен с т. 46 - 53 от Решението на СЕС по дело С-342/11, според което, когато "доставката не е извършена между посочените във фактурите страни, проверката дали самият издател на фактурата е осъществил въпросната сделка е предпоставена от наличието на конкретни улики за наличието на измама, предоставени от данъчния орган". Това разбиране е застъпено и в решението по дело С-18/13, в което СЕС подчертава, че "само по себе си, за да се откаже признаване на правото на приспадане, не е достатъчно да липсва материална и персонална обезпеченост на доставчика или негов подизпълнител, нито разходите за услугата в счетоводната им документация да са неоправдавани или в някои документи да липсват подписи на посочените като доставчици лица."

Относно издадените от [фирма] фактури с предмет „демонтаж на 676 бр. комплекта скоби и рогатки“ (№ 12/10.06.2020 г.) и „монтаж на птицевъздушни устройства“ (№ 14/26.10.2020 г.) са представени писмени доказателства – договори и актове за приемане, обективизиращи изпълнение на договорените дейности. Двустранно подписаните протоколи за завършените и подлежащи на заплащане видове дейности, съставени в изпълнение на договорите от 17.05.2019 г. и 01.02.2020 г., сключени между [фирма] и жалбоподателя, съдържат подробни данни за вида на извършените монтажни и демонтажни работи, единична цена, количество, стойност. Актовете за приемане установяват съгласие на страните за извършването на обема работи и тяхното приемане. Като частни документи протоколите не са оспорени от процесуалния представител на приходната администрация по реда на чл. 193 ГПК във връзка с чл. 144 АПК и § 2 от ДР на ДОПК за тяхната автентичност, поради което

съдът намира, че с тях се доказва реалността на спорните доставки. Доказателствената им стойност не може да бъде разколебана от констатираните превъзлагания - първо защото самите контрагенти не са изключили възможността за превъзлагане, и второ защото не е оспорен крайният резултат на веригата доставки, респ. последващата реализация на получените услуги. В тази насока следва да се отбележи, че дейностите касаят сключени с публични институции договори за обществена поръчка, чието обективно изпълнение също не се оспорва. По делото (папка приложение № 2, стр. 250) е представен договор рег. № Д19001626ВН/28.08.2019 г. между [община] и [фирма] с предмет „изработка, доставка, монтаж и демонтаж на комплекти скоби и рогатки за монтиране на транспаранти по стълбовете на територията на [община] и участъците от автомагистрала „Х.“ и Черно море“. В договора – чл. 10, изрично е предвидена възможността изпълнителят да ползва подизпълнители за извършване на дейностите. Приложено е възлагателно писмо за количествата подлежащи на демонтаж комплекти – 676 бр.; конкретизирани са обектите на демонтаж – ел. стълбове на булеварди/улици на територията на [община]“ А. мост“, „Народни будители“, „М. Т.“, „Първи май“, [жк],[жк]и[жк]. Представена е фактура № [ЕГН]/20.0.2020 г., издадена от възложителя [община] към изпълнителя [фирма] на стойност 12 533,60 лева с ДДС. Публично достъпна е и подадената към Агенцията за обществени поръчки информация за изпълнения договор (<https://app.eop.bg/today/80134>), чиито предмет се обвързва с фактурираните към жалбоподателя услуги. Частните свидетелстващи документи са допустими на основание чл. 49 ДОПК за фактите, описани в тях. Както се посочи, същите не са били оспорени по реда на чл. 193 ГПК, във вр. с § 2 от ДР на ДОПК. В този смисъл изводът на органите по приходите за липса на съответната обезпеченост у прекия доставчик е ирелевантен за резултата по делото, предвид доказаното изпълнение на дейностите. При тези доказателства правото на данъчен кредит е упражнено по реално осъществени доставки на услуги съгласно чл. 68, ал. 1, във връзка с чл. 9, ал. 1 ЗДДС. Що се отнася до направения в решението на директора на дирекция „ОДОП“ извод за наличие на абсолютна симулация: в чл. 26 ЗЗД са регламентирани основанията, при които една сделка може да бъде квалифицирана за недействителна, като едно от основанията за нищожност на сключения договор е неговата привидност. Привидна (симулативна) сделка е тази, чрез която се създава погрешна представа у трети лица за нейното извършване, но всъщност страните не искат тя да породи присъщите ѝ правни последици. В някои случаи чрез привидна сделка страните прикриват сключването на друга сделка, чийто последици желаят да настъпят (относителна симулация). В други случаи е налице абсолютна симулация, т. к. зад привидната сделка няма друга прикрита сделка. На такава привидност на сделката ревизиращият орган принципно може да се позове, но трябва и да я докаже, което в случая не е направено, а и данните по делото сочат точно обратното предвид това, че краен получател на резултата по спорните доставки са публични институции по възложени от тях обществени поръчки, които са обективно изпълнени.

Поради сходство в механизма на извършваните доставки, идентичен извод за реалност на доставката следва и за фактурата с предмет „монтаж на птицевъздателни устройства: защитно покритие за птици ВСІС-1217-РЕ - 3 бр.; птицевъздателна решетка ВІSG-60/115-02 - 122 бр.; кацалка по проект - 4 бр.; силиконов изолационен маркуч - 120 бр.; ЕLЕМАТІС превръзки кабелни 200x3.5 черни - 3 бр.; стоманен щъркобран - 48 бр.; репар. маншет MVLC-14-A/241 - 51 бр.“, които услуги са свързани с

изпълнявани от [фирма] дейности по договор № РД-10-41/18.11.2019 г. с Дирекция „Природен парк В.“ с предмет „Изолиране на електрически стълбове с цел защита на приоритетни видове птици“. Информацията за него е публично достъпна на адреса на възложителя

<https://park-vitosha.org/%D0%BF%D1%80%D0%BE%D1%84%D0%B8%D0%BB-%D0%BD%D0%B0-%D0%BA%D1%83%D0%BF%D1%83%D0%B2%D0%B0%D1%87%D0%B0/%D0%B0%D0%BA%D1%82%D1%83%D0%B0%D0%BB%D0%BD%D0%B8-%D0%BF%D0%BE%D1%80%D1%8A%D1%87%D0%BA%D0%B8/>, както и договор с

Дирекция на Природен парк „Р. манастир“. Документите по последната поръчка също са публично достъпни <https://www.parkriiski-manastir.eu/procurements/04.05.2020/show>.

Не така благоприятно за жалбоподателя обаче стоят нещата с фактурираните от [фирма] консултантски по своя характер услуги по сключените договори от 17.05.2019 г., 14.08.2020 г. и 01.09.2020 г. с предмет „проучване за осъществяване, остойностяване, анализ на ценовата стойност и възможност за подготовка на проекти за изпълнение на обществени поръчки“, във връзка с които са издадени следните фактури: № 7/20.12.2019 г. с предмет „проучване за осъществяване на проект“, № 8/11.02.2020 г. с предмет „консултантски услуги по договор“, № 9/15.04.2020 г. с предмет „плащане по договор“, № 10/23.04.2020 г. с предмет „плащане по договор“, № 11/27.04.2019 г. с предмет „плащане по договор“, № 13/14.09.2020 г. с предмет „проучване на процедура по ЗОП“ и № 15/10.11.2020 г. с предмет „услуги по договор“. Както в ревизионното производство, така и пред настоящата инстанция, не са представени никакви доказателства за индивидуализация и реално извършване на услугите, а представените договори и приемо-предавателен протоколи от 01.08.2020 г. (папка приложение № 1, стр. 79) не позволяват да се установи къде, кога и в какво всъщност се изразяват извършените дейности по ЗОП. По разбиране на съда дори и при доставки на консултантски услуги е налице предметен техен резултат, с който ревизираното лице следва да разполага при положение, че твърди услугите да са били действително осъществени. Както се посочи, съдебната практика на СЕС по тълкуването на разпоредби на Директивата по ДДС не допуска в тежест на лицето, претендиращо данъчен кредит, да се възлага доказването на обстоятелствата, че доставчиците са данъчнозадължени лица, в състояние са били да извършат услугите, начислили са и са внесли платения от получателя ДДС. Необходимо е обаче да е осъществено доказването, което е във властта на жалбоподателя, на получаване на резултата от фактурираните услуги и използването на този резултат в независимата икономическа дейност на дружеството. Такова доказване, въпреки дадената възможност, не е извършено нито в ревизионното производство, нито пред съда. В съответствие с практиката на СЕС упражняването на право на данъчен кредит по фиктивни фактури е форма на данъчна измама, за която получателят по фактурите не може да не знае. Съставянето на фактури или документи с невярно съдържание, както и всяко друго манипулиране на доказателства, се счита за част от данъчна измама, в която участва самото данъчно задължено лице (решение от 7.12.2010 г. по дело С-285/09, т. 48 и т. 49, както и т. 26 и т. 27 от мотивите на решение от 13 февруари 2014 г. по дело С-18/13 М. П. и т. 38 от мотивите на Решение от 6.12.2012 г. по дело С-285/11 Б.). Ето защо по тези конкретно фактури тезата на жалбоподателя, че предметът на доставките реално е доставен и неговият резултат е предизвикал настъпване на данъчно събитие по смисъла на ЗДДС е недоказана, поради което правилно и в съответствие с материалния закон, е прието от приходната

администрация, че не са налице предпоставките по чл. 68, във връзка с чл. 9 ЗДДС за признаване на правото на данъчен кредит по посочените фактури, издадени от [фирма].

Относно издадените от [фирма] фактури с предмет „изработка и монтаж на 15 бр. врати на язовирна стена „В.“ (№ 126/29.09.2020 г., стр. 73 от папка приложение № 1), „монтаж на устройства за сигнално-звукова сигнализация за автомобили“ (№ 123/16.04.2020 г., стр. 71 от папка приложение № 1) и „услуги по монтаж на 17 бр. електропастири“ (№ 125/15.09.2020 г., стр. 72 от папка приложение № 1): всички фактури са придружени с договори и приемо-предавателни протоколи, които удостоверяват приемането на възложените дейности в съответствие с уговорените от страните обеми. Същите не са оспорени от приходната администрация. Органите по приходите и не твърдят, че не са изпълнени дейностите, а наред с това и в унисон с уклона им да изследват кадровата обезпеченост на доставчика са установили кои лица, къде и какво точно са извършвали. С ревизионната преписка са приобщени трудовите договори на В. Е. Е. и с Т. И. Я., които са били заети с монтажа на устройства за сигнално-звукова сигнализация с място на изпълнение различни регионални структури на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“; трудовият договор на Д. Д. Д. и гражданският договор между [фирма] и С. В. Г. за изпълнение на дейностите на язовирна стена „В.“. Установени са и лицата, заети по договора за монтаж на електропастири с място на изпълнение - природни местообитания 9150, 9130, 9110 и 7140 на Национален парк Централен Б.. На практика органите по приходите са обосновавали липсата на условията за ползване на данъчното предимство с констатацията, че [фирма] е deregистрирано по ЗДДС и не е включило въпросните фактури в дневниците си за продажби. Тези обстоятелства обаче, при наличието на доказателства за изпълнени от този доставчик дейности, не опровергават правомерното упражняване на данъчен кредит в каквато насока е и практиката на СЕС. Наред с това, в РД е констатирано, че [фирма] е включило в дневниците за покупки фактурите с издател [фирма] без да е ползван данъчен кредит. Поради това и независимо от отказаното право на данъчен кредит фактурите, издадени от този доставчик, не са намерили отражение в резултатите за периода 01.04.2020 г. – 30.04.2020 г. и 01.09.2020 г. Доколкото обаче са участвали при увеличаването на финансовия резултат, довел до допълнителното начисляване на корпоративен данък за 2019 г., предвид заключението на настоящия съд за реално осъществени доставки по издадените от [фирма] фактури, в тази част РА е незаконосъобразен.

Незаконосъобразен е и отказът на органите по приходите да признаят данъчно предимство по издадената от [фирма] фактура № 19/29.09.2020 г. (папка приложение № 1, стр. 74) с предмет „доставка на материали за изработка на 15 бр. врати“. Приложен е договор от 15.05.2019 г., сключен между [фирма] в качеството на възложител и [фирма] в качеството на изпълнител, с предмет „доставка на стоки/материали по опис“ – приложение № 1. От съдържанието му се установява, че предмет на доставката са различни количества алуминиеви профили, панти, подложки, ламарина, профили и болтове. Установени са както произходът на стоките съгласно представените фактури от предходни доставчици: [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], така и последващата им реализация предвид приобщения с преписката договор за възлагане на дейности по изработка, доставка и монтаж на 15 бр. врати на язовирна стена „В.“, чийто краен получател е [фирма] по

сключен с [фирма] договор за обществена поръчка. Изводът е, че по тази фактура в достатъчна степен е конкретизиран видът и спецификата на доставката, установена е и пряката връзка между стоките и обекта, в който са вложени (виж профила на възложителя и обявлението за приключване на договор по ОП 2 <https://nek.bg/index.php/bg/profil-na-kupuvacha/proceduri-za-vuzlagane-na-obshtestveni-poruchki-new/1114-18ip-v60a074>), представени са и други относими към доставката писмени документи. На практика и по тази фактура отказът е мотивиран с констатацията за липса на кадрова обезпеченост на доставчика, което процедиране е в противоречие с тълкуването на СЕС решението по дело C-324/11, според което Директива 2006/112/ЕО не допуска национална практика, съгласно която данъчният орган отказва да признае на данъчнозадължено лице правото да приспадне от ДДС, поради това че издателят на фактурата за предоставените услуги е извършил нарушения, без този орган да доказва, въз основа на обективни данни, че въпросното данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател или от друг стопански субект нагоре по веригата.

Липсата на регистриран ЕКАФП при прекия доставчик също не може да доведе до извод за липса на реални доставки, тъй като това не е законова предпоставка за признаване правото на данъчен кредит за получателя.

Идентичен извод следва и по отношение на фактурираната доставка от [фирма] с предмет „продажба на лек автомобил, марка S., модел F.“ по фактура № 16/30.06.2020 г. Представени са доказателства, че употребяваният автомобил марка S., модел F. с рама JF1SH5LW4AG107560 е закупен в Швейцария на 17.02.2020 г. от Е. М. G. и внесен в РБългария с митническа декларация №20BG004211005915R4/28.02.2020 г., включена в Дневник покупки за м.02.2020 г. Преди продажбата на автомобила, същият е съхраняван в [населено място], [улица]. На 30.06.2020 г. автомобилът е закупен от В. И. И. - представител на [фирма]. Плащането е извършено в брой на 30.06.2020 г. и е издаден касов бон №95 в 13:10 часа. Установено и предаването на автомобила от управителя на [фирма] съгласно сключен между страните договор от 30.06.2020 г., в който е индивидуализиран автомобилът предмет на продажбата. Независимо от представените доказателства, установяващи прехвърленото в собственост на ревизираното лице МПС, отново основният аргумент на приходните органи е липсата на кадрова обезпеченост на доставчика, което също следва да бъде поставено под съмнение, предвид данните за наето при доставчика лице на длъжност „продавач“.

Обстоятелството, че ревизираното лице и дружествата доставчици са свързани лица по смисъла на § 1. т. 3 от ДР на ДОПК, не води автоматично до извод за липса на реално осъществени доставки, т.к. първо законът не забранява такива сделки, и второ резултатът по тези сделки е установен главно и пълно от получателя, претендиращ право на приспадане на данъчен кредит.

В резултат на всичко изложено съдът намира за законосъобразно установени начисленията на жалбоподателя с РА задължения по ЗДДС, произтичащи от отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури с № №: 7/20.12.2019 г., 8/11.02.2020 г., 9/15.04.2020 г., 10/23.04.2020 г., 11/27.04.2020 г., 13/14.09.2020 г. и 15/10.11.2020 г., издадени от [фирма], е законосъобразен. Същите са в общ размер на 91 032, 00 лв., като над тази сума до определените на дружеството задължения в общ размер на 100 687,00 лв., РА е законосъобразен. В съответствие с този извод следва

да бъдат отменени и изчислените с акта лихви за забава, които съдът определя общо на 10 611,82 лв., изчислени поотделно за всеки данъчен период от 15-то число на следващия месец до датата на издаване на РА – 23.08.2021 г.

По ЗКПО:

Жалбоподателят е осчетоводил по счетоводна сметка 602/4 „Разходи за външни услуги - други“ фактурите издадени от [фирма], [фирма]. [фирма] и [фирма]. Доказаната реалност на доставките по фактурите от тези доставчици (с изключение на фактурите с предмет консултантски услуги от [фирма]) опровергава заключението на органите по приходите, че са налице сделки по смисъла на чл. 16, ал. 1 и ал. 2 ЗКПО, сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане (отново с уточнението, че тук се изключват консултантските услуги от [фирма]). Предвид това липсва валидно основание за тяхното непризнати за данъчни цели, което не важи за следните фактури, издадени от [фирма]: № 7/20.12.2019 г. с предмет „проучване за осъществяване на проект“, № 11/27.04.2019 г. с предмет „плащане по договор“, № 8/11.02.2020 г. с предмет „консултантски услуги по договор“, № 9/15.04.2020 г. с предмет „плащане по договор“, № 10/23.04.2020 г. с предмет „плащане по договор“, № 13/14.09.2020 г. с предмет „проучване на процедура по ЗОП“ и № 15/10.11.2020 г. с предмет „услуги по договор“. Техният общ размер възлиза на 455 160,00 лв. Поради това следващите се на дружеството допълнителни задължения по ЗКПО за 2019 г. са в размер на 45 516,00 лв. Над тази сума до определените от приходната администрация задължения по ЗКПО за 2019 г. в размер на 53 243,50 лв., РА е незаконосъобразен и следва да бъде отменен, като се отменят и начислените с акта лихви за забава над сумата от 6 448,09 лв.

Крайните изчисления сочат, че от общо установени с РА задължения по ЗДДС и ЗКПО – 172 976,65 лв. – главница и лихви, общият размер на отхвърлената част на жалбата с настоящото решение е 153 607,91 лв. (главница и лихви), при отменени 19 368,74 лв. (главница и лихви).

При този изход на спора своевременно заявеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на юрисконсултското възнаграждение на основание чл. 161, ал. 1, изр. второ и трето ДОПК е основателно за размера от 4 066,08 лева, изчислен съобразно отхвърлената част на жалбата (общо 153 607,91 лв. главница и лихви) и разпоредбата на чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Жалбоподателят не е претендирал разноски и такива не следва да му бъдат присъждани.

По изложените съображения и на основание чл. 160 и чл. 161, ал. 1 ДОПК, Административен съд – София-град, III отделение, 75 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22221720008264-091-001/23.08.2021 г., издаден от И. М. Р. на длъжност началник на сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при Териториална на Национална агенция за приходите - [населено място], възложил ревизията, и И. В. М. - Н. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1758/18.11.2021 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, **в частта както следва:**

- за допълнително установените на [фирма] задължения за данък върху добавената

стойност за данъчни периоди м. 04.2020 г., м. 06.2020 г., м. 09.2020 г. и м. 10.2020 г. - за размера над 91 032,00 лева – главница, и за размера над 10 611,82 лева - лихви;
- за допълнително установените на [фирма] задължения за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане за 2019 г. - за размера над 45 516 лева – главница, и за размера над 6 448,09 лева - лихви.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма]" Е. против Ревизионен акт № Р-22221720008264-091-001/23.08.2021 г., издаден от И. М. Р. на длъжност началник на сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при Териториална на Национална агенция за приходите - [населено място], възложил ревизията, и И. В. М. - Н. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1758/18.11.2021 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, **в останалата обжалвана част.**

ОСЪЖДА [фирма], седалище и адрес на управление: [населено място], район „О. купел“, [улица], представлявано от управителя В. И. И., да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 4 066,08 лева /четири хиляди шестстотин шестдесет и шест лева и 0,08 ст./.
Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: